

?Edifici del carrer Jacint Verdaguer, 26

A Manresa hi ha molts edificis d'estil neoclàssic de postguerra, construïts entre els anys quaranta i cinquanta del segle XX, que han estat poc valorats tot i que han resistit el pas del temps. Es reparteixen entre el centre i la zona del Passeig i rodalies, com aquest del carrer de Jacint Verdaguer fet el 1953, que ha augmentat la presència amb l'enderroc recent dels edificis de la Bonavista. En aquesta zona hi havia moltes indústries, però el desplaçament del centre cap a la part alta del Passeig va propiciar als anys cinquanta la construcció d'edificis d'habitatges burgesos com aquest.

Foto: Francesc Rubí

És un edifici plurifamiliar entre mitgeres amb soterrani, planta baixa, cinc pisos i golfes, amb la cinquena planta reculada. El ritme de la façana està marcat pel tractament del mur, d'estuc en fred de color pedra, que simula carreus clàssics en la planta baixa, en la quarta i en els dos laterals de la façana, i d'obra vista de maó vermell en la part central. El ritme vertical el marquen els laterals de color pedra de la façana, coronats en forma de torre al cinquè pis, entre les quals discorre una barana de balustres de pedra. El ritme horitzontal es compensa amb dos grans balcons correguts, també de balustres de pedra entre les quatre obertures centrals a nivell de la primera planta i de la quarta, que emmarquen el pany de mur d'obra vista. A tots els pisos hi ha sis obertures, al segon i al tercer són balcons als laterals i quatre finestres al mig, sense ornamentació, mentre que al primer i al quart hi ha sis portes balconeres decorades amb detalls clàssics com frontons triangulars partits a la quarta planta i frontons en forma d'arc a la primera. Les baranes dels balcons del segon i el tercer pis són de ferro. Per remarcar aquest neoclassicisme, la façana està coronada per una cornisa prominent amb motlures de motius geomètrics, les torres del cinquè pis tenen les obertures partides per columnes d'estil toscà i la porta principal és d'arc de mig punt. Als balcons hi ha persianes de llibret, mentre que a les finestres n'hi ha d'enrotllables, típiques de mitjan segle XX. La coberta és de teulada a dues vessants amb una part de terrat.

El catàleg de Manresa protegeix parcialment l'edifici, la seva estructura i la composició i els elements de la façana: els paraments del mur, els elements decoratius i els emmarcaments de les obertures. Forma part del catàleg pel valor arquitectònic i estilístic en neoclassicisme acadèmic, un estil ampul·lós per a la seva època, que marcava la diferència social entre la burgesia i la resta de la societat. En els darrers temps ha perdut aquesta connotació classista i a més és dels pocs edificis que dignifiquen aquest tram de carrer.